

iam diues factus eam aspernatur, ea neglecta iu- uenculam amplectari mauult, nec mirum profe- ctò. Quis enim tam vecors, qui velit οίνου παρόν- τος, quod aiunt, ὄξος πιεῖν, id est, vino præsentè a- cetum bibere. ὅσημέραι, aduerbium quod com- positum videtur ἀπό τῆς ἡμέρας. Significat πάντοτε, siue quod sequitur, αἰεί. νῆϊώ Θεῶ. Duali numero νῆϊ τῶ Θεῶ, iurandum muliebri, non vi- rile esse volunt: vitorum enim hoc potius esse, Μα τούς Θεούς, ὅτι ἐκφορᾶν, ad exportationem, vt efferret, ἰ. ἐβάδιζε, non tam propter te, quam pro- pter tua te quotidie adibat. μά Δία. Per Iouem non eo animo veniebat. Persuaderi non potest anus, quin gratia & amore sui, ab adolescente in- uiseretur. Proinde, etiam si sunt verissima quæ poëta Iustus dicet, tamen anus dum, nimium si- bi placebit, & suæ libidini seruire studebit, quæ à Iusto dicentur non audiet. τῆ λαβῆν, τῆ λήμματς χάριν, quæstus & lucri gratia. Plurimum illi pla- cebat hæc tua vox, ἰσθuc cape, Hinc abiens hoc tecum aufer, His ego te dono: cum similibus o- rationibus misero adolescenti quidpiam largi- entibus. ἀΐθαιτο. Orationum ab anor mi ἀΐθαινο- μα. νιτάειον. Apud comicos νίταρος mollem si- gnificat & delicatum. βάτος quoque ἰχθύδιον, id est, pisciculus est. Pro περιφερῆ & μαλακῆ itidem ponitur, vnde βαύλους, vocant fœminas pusilli & prætenuis corporis. à nitato & bato dimini- tiua finxit, nitarium & batium. quæ sonant velut, mea delicatula, mollicula, tenella amica. A- D matoribus sanè assentantibus propria admo- dum sunt ἑποιοήματα, mi passerule, mea ani-

A mula, meum suauiolum, meum corculum, mei ocelli, & similia. Propterea verbum addit huic rei congruum, nam ἑποιοήματα est suauis & blando nomine appellare. Compositum videtur ab ἑποδῶ diminutionis vim habente, & κόρη puel- lam, vt sit κοράσιον siue κορίσιον, id est, puellulam vocitare. ἔπειτα post huiusmodi blanditias. Quod nunc dicitur, à Iusto, sic offertur, vt spe- ctatores respiciat, interim autem anum digito, vel manu monstret. ὅτι τῆ ἀμάξης. Quanquam ὁ- χείδαι fere de vehiculo dicatur, tamen aliquan- do generaliter accipitur, vt qualemcunque comprehendat vecturam, siue ea nauigio, siue e- quo, siue curru constet. Eam ob rem non con- tentus poëta dixisse ἰχθυόμην, adiecit ὅτι τῆ ἀ- μάξης. ἐτυπώμην, cædebat. Si ad eum accedere volebam, inquit, ille obtendens manum, ac me à se submouens, nouum amasium mihi obiicie- bat. Nam qui verè amant, & zelotypia laborant, nullum in partem amoris admittunt. Leuiter pulsatam intellige, quoniam dum amicus ami- cam cædit, amaritudo abest. Quod fictè, neque ex animo fiebat, anus ridicula seriò fieri existi- mauit. ἦδετο ἐδίωκον pro ἐδίειν, ea demum illi summa erat voluptas, si solus tua comederet. Quæ vna causa erat, cur alios omneis abs te cu- peret subtractos. χροῶς. Attica constructio- ne genitiuum pro accusatiuo posuit, hoc mô- do, ἐφασκεν τῷ χροῶν μου ὄζειν ἦδύ. Iam cum χροῶ color sit, coloris autem nullus sit odor, colorem pro colorata cute posuit. ἦδύ pro aduerbio ἦ- δέως.

Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γυνὴ Δία.
 Γρ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ χα- λόν.
 Χρ. Οὐ σπαιὸς μὲ ἀΐθαιπος. ἀλλ' ἠπίστα- πον,
 Γραὸς κατωρώσης τὰ πόδια κατεδίειν.
 Γρ. Ταῦτ' οὐδ' ὁ θεὸς ᾧ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
 Φάσκων βοῦθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεί.
 Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φεάζει, καὶ πέτωράξει- ται.
 Γρ. Αναγκάσαι δὴ καὶ μὲν ὅστι νῆϊ Δία,
 Τὸν ἄπαθόνθ' ὑπ' ἐμῆ, πάλιν μ' ἀντεμποιεῖν.

CH. Credo, si Thasium fortè infuderas merum.
AN. Oculos mihi venustos dicebat & illices.
CH. Na homo ille haud inscitus fuit: qui ani- cula
E Subantis edere nouerat viaticum.
AN. Igitur, mi vir, nouus hic Deus non rectè a- git:
 Qui iniuriam passis, opem laturum ait.
CH. Quid igitur faciat, dic: & iam statim hoc e- rit.
AN. Aequum est, vt adolescentem hunc, de quo tam bene
F Sum merita, vicissim de me benè mererier

Σχόλια. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις.] ἐπεὶ ἐν Θάσῳ ᾔκειτο ἑσά- φυλος ὁ ἐρωμῆρος Διονύσου, διαφέρει γὰρ ὁ θάσιος οἶνος. ἐνέχεις ἢ ἀντὶ τῆς ἐπίρας. Γραὸς κατωρώσης τὰ πόδια.] ἐ- ρωτομανοῦς. μαλακῶσης. ἀρεγομῆνης σιωπίας. τὰ ἀνα- λώματα. τῶν οὐσιαν. ἐφοδὸς ἐπιπυκῶς, ἢ ἐπέλευσις ἴνός. ἐφοδῶν ἢ οὐδ' ἐτέρως. τὰ ἐφόδια πλ. θωλυκῶς, ἰὰ ἐν τῇ ὁ- δῷ κεικῶς γινόμενα ἀναλώματα. ἐπὶ τῷ ἴσπλῶς λέ- γεται ἀναλώματα. Φάσκων βοῦθεῖν.] καὶ πῆρ ἀναλο- γῶν βοῦθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τοῦ ἀντίον ποιεῖ, ἐκεῖ νῆϊ τῆ ἀδικουμῶτος με ποιεῖ τὰ μῆρος. ἐπειδὴ τοῖς δικαίοις ὡς ἀδικουμένοις ποροσεκλήθη.

meretrice putidula, potius verò odorem illum suauem prodiisse ab odoratissimo vino quod a- matori bibendum proponebat. ὡς ἔχοιμι, repete ἐφασκε. κατωρώσης, à nomine κατρός fit verbum κα- τρώω, quod de porcis porcā appetentibus dici- tur. Latini ab his nominibus, sus, caper, hircus, formant subare, caprissare, & hircissare, quæ si- gnificant libidine ardere, & dementius lasciuire. τὰ ἐφόδια, τὰ ἐφόδια, quæ propriè sunt τὰ ἐν τῇ ὁδῷ γινόμενα ἀναλώματα, viatica, id est, commea- tus in viam comparatus. Simpliciter hic ac- cipitur pro bonis & facultatibus. ταῦτα, sup- primitur præpositio τῶν. φάσκων, qui antea di- cebat, non quod à Plutò audierit ipsa, sed hoc à Pluto fuisse dictum rumor passim increbuerat.

GERARDVS. Θάσιον.] οἶνον. Thasus insu- la est iuxta Thraciam, vbi vinum nascitur lau- datissimum, quod à soli nobilitate Thasium vo- catur. Negat Iustus fragrantiam vllam fuisse à